

rens Ansvar er betinget af, at han selv har gjort sig skyldig i en Tilfældesættelse af sin Pligt til efter Afbenyttelsen at lukke Leddet. Herved bliver imidlertid Overholdelsen af de paagældende Bestemmelser, som Erfaringen har vist, meget vanskelig at håndhæve, idet det i mange Tilfælde faktisk vil være umuligt at paavise den, der i det enkelte Tilfælde har ladet Leddet staa aabent. Efter det foreliggende Forslag er Ansvaret, naar Forstrifterne om Overtørlser og Overgange tilfidesættes, lagt paa vedkommende Brugere eller Brugere, saafremt den nærmest skyldige ikke kan paavises. Det er for Banerne af væsentlig Betydning, at de paagældende Forstrifters Overholdelse kunne håndhæves, og det synes i og for sig ikke ubilligt at paalægge vedkommende Brugere, for hvem Overgangen eller Overtørlsen er anbragt, en Forpligtelse til at indstaa for, at Leddet og Bommen altid er aflaaet, og at paalægge ham Ansvar for Overholdelsen af de om Overganges Benyttelse givne Forstrifter i de Tilfælde, hvor det ved den i Sagen anstillede Politiumundersøgelse ikke lykkes at udfinde den egentlig skyldige.

Uafhængig heraf er der endelig i Paragraffens 4de Stykke optaget en Bestemmelse om, at enhver berettiget Brugere med Hensyn til Overganges eller Overtørlsens Lovmæssige Benyttelse overfor det offentlige er ansvarlig for sine Folk — en Bestemmelse, der formentlig er stemmende med Forholdets Natur og Lovgivningens almindelige Principper.

Til § 6.

Efter Forholdets Natur og almindelige Retgrundfætninger er en Grundejer uberettiget til at udøve saadanne Dispositioner over sin Ejendom, at Naboens Ejendom derved udsættes for Fare. Som Følge heraf er en Ejer uberettiget til at foretage Udgravninger paa den ham tilhørende til Banelegemet stødende Ejendom af en saadan Beskaffenhed, at Transporten paa Banen derved kan udsættes for Fare ved Jordstød eller anden Beskædigelse paa Banelegemet. Saadanne Handlinger kunne efter Omstændighederne medføre Strafsansvar efter Straffelovens §§ 288 og 289. Det kan imidlertid ogsaa tænkes, at Udgravningen kan foregaa paa en saadan Maade, at Betingelserne for Straffelovens Anvendelse ikke ere til Stede, men hvor dog den paagældende Handling af Hensyn til den særlige Beskyttelse, som Jernbanens Sikkerhed har Krav paa, bør være forbudt og Strafsansvar undergivet. Man har hidtil ved forskellige Lejligheder følt Savnet af et almindeligt Forbud mod at

foretage Udgravninger i faretruende Nærhed af Jernbanen, og da et saadant Forbud formentlig passende har sin Plads i Politiloven, har man optaget en hertil sigtende Bestemmelse i nærværende Paragraf.

Til §§ 7—9.

De heri indeholdte Regler findes i det væsentlige optagne i de for Statsbanerne gældende Befordringsreglementer, men synes nærmest at burde have deres Plads i Politiloven.

Til § 10.

De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser ere væsentlig hentede fra Politireglementet for Kjøbenhavns Havnebane af 31te August 1880 med Tillæg af 6te Maj 1889 og Reglement af 29de Juli 1889 for Afbenyttelsen af de i Forbindelse med Statsbanerne anlagte Havnespor uden for Kjøbenhavn §§ 1 og 3.

Da de i de foregaaende Paragraffer indeholdte Forstrifter for en stor Del ikke egne sig til Anvendelse paa de i offentlig Gade, Vej eller Plads nedlagte Havnespor, vil det være nødvendigt, at der bliver givet særlige for samtlige Statsbanedriftens Havnebaner gylldige Regler om den almindelige Færdsels Forhold til Jernbanetørlsen. De foreslaede Bestemmelser ere formentlig saavel i den almindelige Færdsels som i Jernbanetørlsens Interesse.

Til § 11.

Paragraffens 2det Stykke gengiver Hovedindholdet af § 6 i fornævnte Reglement for Afbenyttelsen af Havnespor uden for Kjøbenhavn.

Med Hensyn til Indholdet af Bestemmelsen bemærkes i øvrigt, at de særlige Forhold ved Læsning paa Havnebaner — navnlig Læsning fra og til Stib — nødvendig-gøre en hyppig Flytning af Jernbanevogne paa Havnesporene; paa Grund af disses ofte betydelige Udstrækning kan der imidlertid ikke altid være Jernbanefunktionærer til Stede i umiddelbar Nærhed af alle under Paa- og Af-læsning værende Jernbanevogne, og da det vilde medføre Tidsspilde for Forsenderne, om der, hver Gang en Vogn skulde flyttes, skulde findes Bud efter en af Banens Funktionærer, bør der formentlig indrømmes de private en vis begrænset Ret til paa Havnebanernes Læssespor selv eller ved deres Folk at foretage saadanne mindre Bevægelser af disse Vogne, som Løsning og Ladning nødvendig kræve. De nærmere Forsigtighedsregler, som i saadanne Tilfælde ville være at iagttage, bør dog fastsættes af Ministeren for offentlig Arbejder.